

со. *J. 142.* Вълкътъ все сурово иде, и пакъ вратѣтъ му дебелъ. *Ч. 139.* Ако мокротата и суравиятъ климатъ зависать отъ пространните гори, то сурата зависи отъ безгорне. *З. 105.* (Сжлди ронить) Отъ скуте'и по земя сурова (*ср. въ рус. поэзиі* мать земля сырая). *М. 88. ср. id. 101; 526.* 2) вялый: Суравъ чиякъ.—3) суровый, грубый: Азъ лесно познахъ суравытъ му черты (*ses traits un peu rudes*). *Т. 258.* Безумень и суровъ чловѣкъ мысли, че трѣбува да работи все както работили старити. *Л. Д. 73 р. 222.* Сураво нар. 1) сыро. 2) вало: Защо дръжйшь тъй сураво работата та са не заловишь по мѣжки?—3) сурово.

Сурова година *с. ж.* Новый годъ: Сурова година! Весела година. *Кн. 173.* Колко дѣвойки съмъ видвалъ да си напѣвать на сурова година прѣстеницы та да си гадкаты за урисаниката си! *Л. Д. 1874 р. 170.* Суро'а божа, весела година, колку яйца и пилца, толку деца и ягнца. *М. р. 523.*

Суравкамъ *м. д. л.* Суровакване *с. с.* Священники, по окончаніи обѣдни, отправляются въ дома богатыхъ да суравкамъ. Это суровакване продолжается вплоть до вечера. *Кн. 174.* = сурваткамъ.

Сурвакаръ *с. м.* тоже что сурваткаръ: А по селата така сурваткватъ: Момцитѣ селски, като ся съберать на едно мѣсто, суравать гайдитѣ и трагнать съ топузѣ по кашитѣ. Малко ги е грижа, ако не ходять като сурвакарѣ, но като дели башин, или кърджалин. У онаи бѣща, дѣто ще наминжтъ, ако съ благодареніе дочакать сурвакаристо, лесно и скоро ще ги испрататъ, а тамо, отъ дѣто ги не посрѣщнатъ и не дарувать, многу мѣчно си отивать. *Ч. 101.*

Сурвакамъ *м. д. л.* = сурваткамъ: Тоа день (1-й Ян.) е забѣлѣженъ за селянето, отъ сурвакането на момцитѣ. *Ч. 101.*

Сурваки *с. мн. ч.* Новый годъ: Колѣда и сурваки, какъ колѣдвать и сурвакжтъ дѣца, що пѣжтъ? *Пк. 5.* Оряхы отъ каденый вечеръ (срѣщу сурваке нова година праздника св. Василия). *id. 52.* Сурваки—1-ый Январія. *Ч. 57.*

Сурватка *с. ж.* вѣтка кизила. Сурватевамъ *м. д. л.* ударяю, хлещу кизилевой вѣткой: Въ бадни вечеръ (31-ый Дек.), откакъ прекадять трапезжтъ и ся навечерять, отъ приготвенихъ сурваты (вѣтви отъ дрѣвъ) взимахъ една, и малкоише ница въ едно блюдо, нарѣждатъ ся около огньтъ домашнитѣ, турять посипалкжтъ възъ жарьтъ, кжсать за всѣкого по една палкж отъ сурватекжтъ, турять ѿ на посипалкжтъ отгорѣ, като ѿ жаречжтъ на одного, и тя ако ся отвори и разсавти, тоя на когото е наречена ще бѣде здоровъ прѣзь годинжтъ,—така турять по една палкж за всѣкого отъ домашнитѣ. Турять послѣ по едно зърно отъ пшеницжтъ, и на когото зърното ся надуе и подскок-